

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA nr. 366
Din 02.09.2015

Nr. dosar: 108/2015

Nr. petiție: 1208/17.02.2015

Petent: O.D.

Reclamați: Ministerul Educației Naționale

Obiect: refuzul emiterii unui ordin privind eliberarea atestatelor de învățatori urmare echivalării competențelor in baza Ordinului 5484/2011

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1. O. D. domiciliat în ...

1.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamanților

1.2.1. Ministerul Educației și Cercetării Științifice, prin reprezentant legal ministru S.M.C., cu sediul în ...

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează refuzul emiterii unui ordin privind eliberarea atestatelor de învățatori urmare echivalării competențelor in baza Ordinului 5484/2011.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Astfel, prin adresa nr. 1208/19.03.2015 a fost citat petentul iar prin adresa nr. 2097/19.03.2015 a fost citată partea reclamată pentru termenul de 31.03.2015.

3.3. Prin punctul de vedere formulat de către partea reclamată a fost invocată excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.).

3.4. Prin adresa nr. 2541/07.04.2015, punctul de vedere formulat de către partea reclamată a fost comunicat petentului fiind acordat un termen pentru formularea de concluzii scrise.

3.5. Petentul transmite concluzii scrise, înregistrate sub nr. 2861/23.04.2015.

3.6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4. Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția formulată, petentul arată faptul că urmare intrării în vigoare a Legii educației naționale nr. 1/2011 au fost emise Ordinul nr. 5484/2011 și Ordinul nr. 5533/2011 în vederea ocupării funcției didactice de profesor pentru învățământul primar, de profesor pentru învățământul preșcolar.

4.1.2. Ordinul nr. 5484/2011 prevedea ca până la 26.11.2012 să se emită ordinul ministrului iar din data de 01.11.2012 să se elibereze atestatele. Petentul subliniază faptul că a existat o singură sesiune.

4.1.3. Demersurile celor îndreptățiți au fost în zadar, răspunsul fiind acela că echivalările sunt suspendate. Ministrul nu a mai semnat ordinul iar în 30.06.2014, acesta s-a abrogat, încadrarea fiind astfel imposibilă.

4.1.4. În schimb, Ordinul 5533/2011 este la a treia sesiune și chiar a fost modificat pentru a facilita obținerea atestatorilor.

4.1.5. Petentul apreciază că au fost discriminate peste 22.000 cadre didactice care și-au echivalat competențele conform Ordinului nr. 5484/2011.

4.1.6. Petentul mai arată faptul că liderii naționali de sindicat nu s-au implicat în rezolvarea eliberării atestatorilor, primind doar o informare .

4.1.7. Subliniază faptul că la școala unde predă, și-au finalizat echivalarea conform Ordinului nr. 5484/2011 doar patru cadre didactice.

4.1.8. Prin adresa înregistrată sub nr. 2861/23.04.2015 petentul formulează concluzii scrise prin care arată faptul că Ordinul nr. 5484/2011 a fost abrogat prin OUG nr. 49/2014 pentru învățători iar Ordinul nr. 6563/2011 pentru institutori este în vigoare (sesiunea 2014) modificat în favoarea institutorilor pentru echivalare.

Punctul de vedere formulat de către partea reclamată Ministerul Educației Naționale

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 2388/01.01.2015, partea reclamată invocă excepția necompetenței materiale a Consiliului.

4.2.2. Pe fondul cauzei arată faptul că petiția este neîntemeiată pentru următoarele motive: Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, prevedea la art. 247, pentru învățământul preuniversitar, numai funcții didactice de profesor, funcții care implică formare inițială prin studii universitare. Astfel, unele funcții didactice existente în sistemul de învățământ preuniversitar anterior intrării în vigoare a legii, precum educatori/educatoare, institutori/institutoare, învățători/învățătoare, maistru-instructor nu se mai regăseau în cuprinsul legii.

4.2.3. Prin alin. (3) al art. 248 din Legea 1/2011 era prevăzută posibilitatea ca, în baza unei metodologii de recunoaștere și echivalare elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cadrele didactice care ocupau funcții de educatori/educatoare, institutori/institutoare, învățători/învățătoare, maistru-instructor, antrenor și care dobândiseră formal, nonformal sau informal competențe profesionale până la intrarea în vigoare a legii să ocupe funcțiile didactice de profesor pentru învățământul preșcolar, profesor pentru învățământul primar, respectiv, profesor antrenor.

Pentru punerea în practică a prevederilor art. 248 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului a emis:

- **Ordinul nr. 5484/29 septembrie 2011**, prin care s-a aprobat *Metodologia privind recunoașterea și echivalarea competențelor profesionale dobândite formal, nonformal sau informal de către cadrele didactice care ocupă funcții de educatori/educatoare, institutori/institutoare, învățători/învățătoare, maistru-instructor, antrenor, în vederea ocupării*

funcției didactice de profesor pentru învățământul preșcolar, profesor pentru învățământul primar, profesor de instruire practică, respectiv profesor-antrenor în cluburile sportive școlare, palatele și cluburile copiilor.

- **Ordinul 6563/2011**, prin care s-a aprobat *Calendarul activităților prevăzute în metodologia privind recunoașterea și echivalarea competențelor profesionale dobândite formal, nonformal sau informal de către cadrele didactice care ocupă funcții de educatori/educatoare, institutori/institutoare, învățători/învățătoare, maestru-instructor, antrenor, în vederea ocupării funcției didactice de profesor pentru învățământul preșcolar, profesor pentru învățământul primar, profesor de instruire practică, respectiv profesor-antrenor în cluburile sportive școlare, palatele și cluburile copiilor.*

4.2.4. Etapele prevăzute în *Calendarul activităților prevăzute în metodologia privind recunoașterea și echivalarea competențelor profesionale dobândite formal, nonformal sau informal de către cadrele didactice care ocupă funcții de educatori/educatoare, institutori/institutoare, învățători/învățătoare, maestru-instructor, antrenor, în vederea ocupării funcției didactice de profesor pentru învățământul preșcolar, profesor pentru învățământul primar, profesor de instruire practică, respectiv profesor-antrenor în cluburile sportive școlare, palatele și cluburile copiilor*, aprobat prin Ordinul 5484/ 2011, au fost parcurse până la etapa emiterii ordinului de ministru pentru aprobarea listelor cuprinzând personalul didactic nominalizat, aproximativ 22500 de cadre didactice. S-a constatat că un număr de aproximativ 27.000 cadre didactice nu mai îndeplineau condițiile pentru a fi menținute în sistem.

4.2.5. Prin OUG nr. 92/2012 *privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie - 31 decembrie 2013*, au fost reintroduse ca funcții didactice, în cadrul art. 247, funcția de educator/educatoare, în învățământul preșcolar și funcția de învățător/învățătoare în învățământul primar, valabile până în anul 2018.

4.2.6. În vederea asigurării respectării predictibilității normei juridice a fost aprobată Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 49/2014.

4.2.7. Prin OUG nr. 49/2014, la art. 247 se reglementează cu privire la funcțiile didactice, fiind abrogate articolele care prevedeau termenul de 2018 până la care erau valabile funcția de educator/educatoare în învățământul preșcolar și funcția de învățător/învățătoare în învățământul primar. Totodată, prin modificarea art. 248, se modifică în mod corespunzător și condițiile pentru ocuparea funcțiilor didactice prevăzute la art. 247 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

4.2.8. În consecință, nu se mai justifică emiterea ordinului de ministru privind aprobarea listelor cuprinzând personalul didactic nominalizat pentru recunoașterea și echivalarea competențelor profesionale dobândite formal, nonformal sau informal.

4.2.9. Alin. (3) al art. 248 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul căruia a fost emis OMECTS nr. 5484/2011, a fost abrogat. Astfel, OMECTS nr. 5484/2011 a fost abrogat implicit.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Colegiul mai reține și faptul că au fost analizate toate cererile însă 27.000 dintre solicitări nu au îndeplinit criteriile.

5.2. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru

Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.3. Având în vedere obiectul petiției formulate, respectiv prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 247, care prevedea pentru învățământul preuniversitar, numai funcții didactice de profesor, funcții care implică formare inițială prin studii universitare. Astfel, unele funcții didactice existente în sistemul de învățământ preuniversitar anterior intrării în vigoare a legii, precum educatori/educatoare, institutori/institutoare, învățători/învățătoare, maistru-instructor nu se mai regăseau m cuprinsul legii. , „...*Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.; Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției,.....*”.

5.4. Chiar și în situația în care ar fi fost vizat un eventual refuz al părții reclamate de a elabora un act normativ, în virtutea prerogativelor date prin lege, C.N.C.D. nu poate obliga, printr-o hotărâre a sa, partea reclamată să emită ori să reglementeze o anumită situație de fapt, putând doar constata că anumite ordine emise de partea reclamată ar avea un caracter discriminatoriu.

5.5. Având în vedere modul în care a fost formulată și precizată prezenta petiție, precum și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul urmează a admite excepția de **necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată de către partea reclamată.**

5.6. Colegiul director urmează a admite excepția, având în vedere **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale, care stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la

situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale juridictionale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului juridictional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale juridictionale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D. cu privire la acte normative cu caracter de lege, conform **Deciziei nr. 997/2008** a Curții Constituționale;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

Data redactării: 09.09.2015

Redactat T.B./R.B.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP